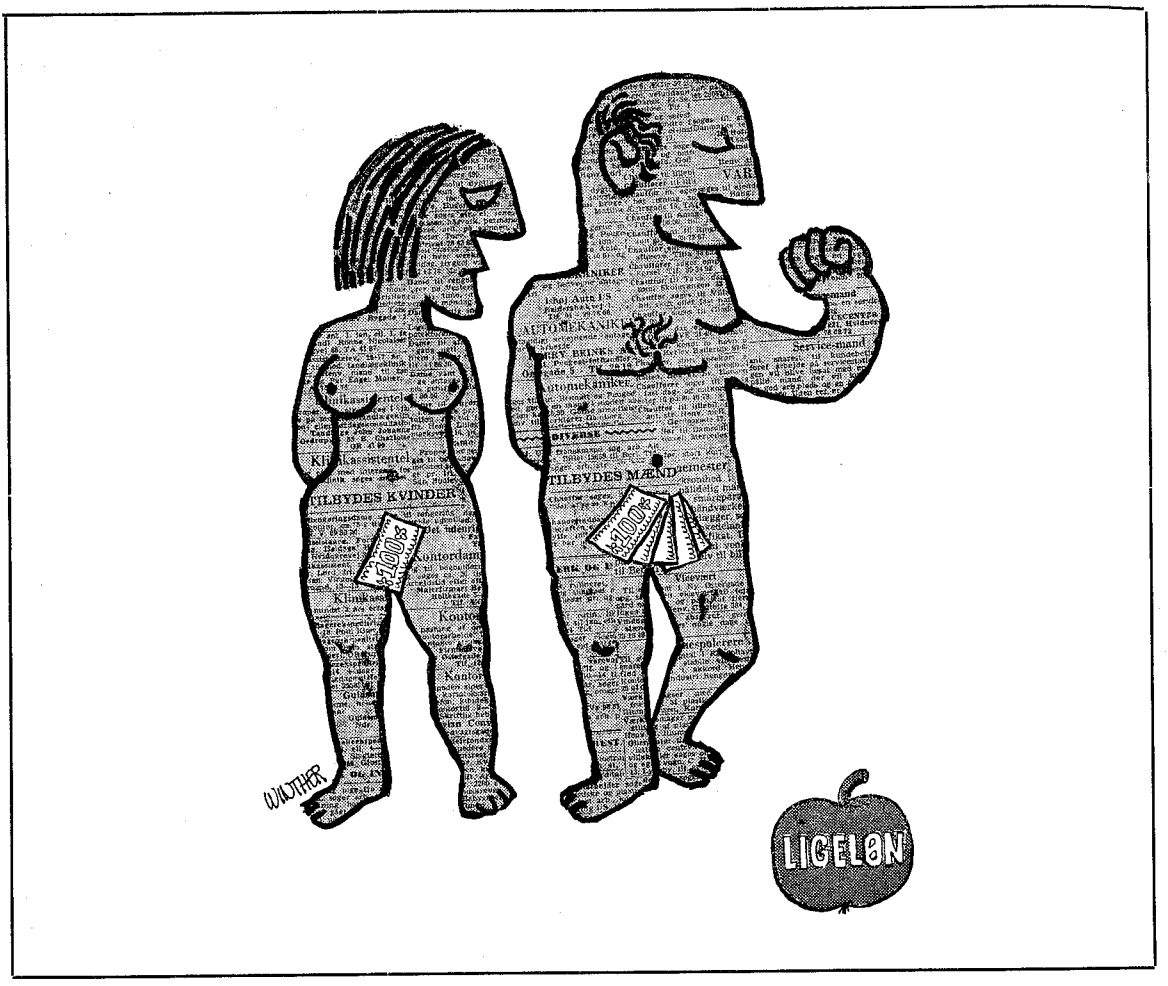

Lønnen og den lill'bitte forskel

En ligelønsvise af Karen Smith – Tegning af Niels Winther

Vi står ved den samme maskine
vi står på den samme fabrik.
Og det er de samme
gevind vi skal stramme
med samme slags arbejdsteknik.
Vi står der i li'e mange timer
og pukler på samme program.
Først når det bli'r lønnet
man opdager kønnet
og så får hun mindre end ham.
For hvergang der er lønningsdag
så la'r man pi'rne i stikken
på grund af den lill'bitte forskel
der slet ikk' blir' brugt på fabrikken.

Man holder de selvsamme taler
som dengang man kæmped og sang
om frihed og lighed,
en lighed, som vi ved
har gået sin skæveste gang.
For hvergang at der skal forhandles,
bli'r ligheden atter gemt bort
i'n uoverenskomst,
hvor hun med den ensomste
pose må gå på akkord.
Ved ov'enskomstforhandlingen
der la'r man pi'rne i stikken
som om at den lill'bitte forskel
var een der sku' bru'es på fabrikken.

Vi står ved den samme maskine,
vi lever af samme slags kost.
For to skiver lamme-
steg gi'r vi det samme,
selvom der er forskel på os.
De sælges til selvsamme priser
de øller fra ølindustri'n,
vi to producered'
skønt han får leveret
lidt mere i timen for sin.
Ved den næste forhandling
var det vel en vej ud af disen,
hvis man lod den lill'bitte forskel
på os gi' sig udslag i prisen?